

Rozsudek Krajského soudu v Košicích ze dne 18.05.1983, sp. zn. 7 To 163/83, ECLI:CZ:KSKE:1983:7.TO.163.1983.1

Číslo: 50/1984

Právní věta: Osoba, která nastúpila výkon ochranného liečenia uloženého súdom, sa dopúšťa prečinu marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 7 písm. c) zákona č. 150/1969 Zb., ak svojvoľným konaním narušuje liečebný režim v zdravotníckom zariadení tak, že tým podstatne sťažuje výkon tohto ochranného opatrenia. Formy podstatného sťažovania výkonu ochranného liečenia však musia mať približne rovnaký stupeň závažnosti, akým je útek z liečebného zariadenia, ktorý ustanovenie § 7 písm. c) zákona č. 150/1969 Zb. uvádza ako jednu z foriem podstatného sťažovania výkonu ochranných opatrení. Ojedinelý poklesok proti ústavnému poriadku v zdravotníckom zariadení, ktorý podstatnejšie nenaruší liečebný režim, nenaplnňuje znaky prečinu marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 7 písm. c) zákona č. 150/1969 Zb.

Soud: Krajský soud v Košicích

Datum rozhodnutí: 18.05.1983

Spisová značka: 7 To 163/83

Číslo rozhodnutí: 50

Číslo sešitu: 7-8

Typ rozhodnutí: Rozsudek

Hesla: Maření výkonu úředního rozhodnutí, Ochranné léčení

Předpisy: 150/1969 Sb. § 7 písm. c

Druh: Rozhodnutí ve věcech trestních

Sbírkový text rozhodnutí:

Č. 50/1984 sb. rozh.

Osoba, ktorá nastúpila výkon ochranného liečenia uloženého súdom, sa dopúšťa prečinu marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 7 písm. c) zákona č. 150/1969 Zb., ak svojvoľným konaním narušuje liečebný režim v zdravotníckom zariadení tak, že tým podstatne sťažuje výkon tohto ochranného opatrenia.

Formy podstatného sťažovania výkonu ochranného liečenia však musia mať približne rovnaký stupeň závažnosti, akým je útek z liečebného zariadenia, ktorý ustanovenie § 7 písm. c) zákona č. 150/1969 Zb. uvádza ako jednu z foriem podstatného sťažovania výkonu ochranných opatrení.

Ojedinelý poklesok proti ústavnému poriadku v zdravotníckom zariadení, ktorý podstatnejšie nenaruší liečebný režim, nenaplnňuje znaky prečinu marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 7

písm. c) zákona č. 150/1969 Zb.

(Rozsudok Krajského súdu v Košiciach z 18. 5. 1983 sp. zn. [7 To 163/83.](#))

Rozsudkom Okresného súdu v Rožnave zo 14. marca 1983 sp. zn. 3 T 687/82 bol obvinený V. K. uznaný za vinného z prečinu marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 7 písm. c) zákona č. 150/1969 Zb. na tom skutkovom základe, že dňa 28. augusta 1982 nastúpil v psychiatrickej liečebni v Plešivci do výkonu ústavného psychiatrického ochranného liečenia, ktoré mu bolo uložené rozsudkom Mestského súdu v Košiciach z 12. septembra 1979 sp. zn. 2 T 789/79 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Košiciach z 26. októbra 1979 sp. zn. 9 To 568/79. Výkon tohto ochranného liečenia maril tým, že keď 25. septembra 1982 dostal povolenie na návštevu rodiny s návratom do liečebne 27. septembra 1982, v stanovený čas sa do liečebne nevrátil, ale do ústavu sa vrátil až 5. októbra 1982. Počas neprítomnosti v ústave požil alkoholické nápoje, hoci to mal zakázané. Bol mu za to uložený trest odňatia slobody vo výmere 3 mesiacov so zaradením do druhej nápravnovýchovnej skupiny.

Krajský súd v Košiciach zrušil uvedený rozsudok súdu prvého stupňa na základe odvolania obvineného V. K. a na tom istom skutkovom základe sám vo veci rozhodol tak, že obvineného V. K. oslobodil podľa § 226 písm. b) Tr. por. pre uvedený skutok posudzovaný v návrhu na potrestanie ako prečin marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 7 písm. c) zákona č. 150/1969 Zb.

Z odôvodnenia:

Z výsledkov vykonaného dokazovania súd zistil, že obvinený V. K. po výkone trestu odňatia slobody, ktorý mu bol uložený vo veci Mestského súdu v Košiciach sp. zn. 2 T 789/79 nastúpil 28. 8. 1982 v psychiatrickej liečebni v Plešivci do výkonu ústavného ochranného psychiatrického liečenia. Obvinený sa zapojil do pracovnej terapie a plne dodržiaval stanovený liečebný režim a ústavný poriadok. V dôsledku toho mu bola 25. septembra 1982 udelená priepustka z ústavu na tri dni na návštevu rodiny. Pobyt mimo ústavu si svojvoľne predĺžil o 7 dní. Počas pobytu mimo ústav požil aj alkoholické nápoje, čo mal zakázané. Do liečebne sa vrátil sám 5. októbra 1982 a svoj poklesok uznal a oľutoval. V ďalšom období liečebný režim a ústavný poriadok náležite dodržiaval. Právoplatným uznesením Okresného súdu v Rožnave z 23. decembra 1982 sp. zn. 2 Nt 286/82 mu bola ochranná psychiatrická liečba premenená z ústavnej formy na ambulantnú, v ktorej obvinený aj v čase rozhodovania súdu prvého stupňa riadne pokračoval.

Za tohto stavu odvolací súd došiel k záveru, že zistené konanie obvineného V. K. nenaplnňuje zákonné znaky prečinu marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 7 písm. c) zákona č. 150/1969 Zb. Súd prvého stupňa chybné došiel k záveru, že obvinený V. K. ojedinelým oneskoreným návratom z povoleného pobytu mimo liečebného ústavu „podstatne sťažil výkon ústavného psychiatrického ochranného liečenia“ v zmysle citovaného zákonného ustanovenia.

Aj osoba, ktorá nastúpila výkon ochranného liečenia uloženého súdom, sa môže dopustiť prečinu marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 7 písm. c) zákona č. 150/1969 Zb., ak svojvoľným konaním narušuje liečebný režim v zdravotníckom zariadení tak, že tým podstatne sťažuje výkon tohto ochranného opatrenia.

Formy podstatného sťažovania výkonu ochranného liečenia však musia mať približne rovnaký stupeň závažnosti, akým je útek z liečebného zariadenia, ktorý ustanovenia § 7 písm. c) zákona č. 150/1969 Zb. uvádza ako jednu z foriem podstatného sťažovania výkonu ochranných opatrení. Tak to bude napr. vtedy, keď páchatel' narušuje liečebný režim zdravotníckeho zariadenia spôsobom, ktorý svedčí o jeho celkovo negatívnom prístupe k liečeniu ap.

Ojedinelý poklesok proti ústavnému poriadku v zdravotníckom zariadení, ktorý podstatnejšie nenaruší liečebný režim, nenapĺňuje znaky prečinu marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 7 písm. c) zákona č. 150/1969 Zb.